

ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНОГО, ГОСПОДАРСЬКОГО ТА ТРУДОВОГО ПРАВА

УДК 346.2;346.9

DOI <https://doi.org/10.32850/LB2414-4207.2020.17.07>

ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ПОРУШЕНЬ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ У СФЕРІ КІНЕМАТОГРАФІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Гербич Олексій Віталійович,
аспірант кафедри господарського права
(Донецький національний університет
імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна)

Статтю присвячено дослідженню сучасних проблем обмеження доступу до піратського відеоконтенту в мережі Інтернет в Україні через призму міжнародного досвіду у цій сфері. Розглянуто законодавчі підходи щодо врегулювання боротьби з Інтернет-піратством у різних країнах світу (Данії, Великій Британії, Франції, Ізраїлі, Італії, США), акцентовано увагу на проблематиці піратських веб-сайтів – «дзеркал» і методів боротьби з ними. Проаналізовано найгучніші судові справи щодо встановлення заборони та блокування піратського відеоконтенту у світі, щорічний звіт Європейського союзу щодо стану захисту авторських прав у різних державах стосовно досягнень і наявної проблематики в нашій країні.

Вироблено пропозиції щодо внесення змін до законодавства України з урахуванням міжнародного досвіду, які дозволять покращити порядок притягнення порушників авторських прав, передбачений Законом України «Про авторське право та суміжні права».

Запропоновано розширити права Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у розрізі встановлення динамічних заборон щодо порушень авторського права в мережі Інтернет і спрощення процедури звернення суб'єктами господарювання до вищевказаного державного органу, що має забезпечити синергетичну єдність і прозорість адміністративного способу захисту порушених прав.

Також запропоновано внести зміни до Закону України «Про авторське право та суміжні права» в аспекті введення поняття «копія (дзеркало) заблокованого сайту» як веб-сайту, за змістом та об'єктним складом подібного до основного сайту в мережі Інтернет, доступ до якого обмежений за рішенням суду.

Передбачено, що внесення змін до законодавства України з урахуванням аналізу міжнародної практики та сучасних технологій забезпечать більш високий рівень захисту прав суб'єктів господарювання у сфері кінематографії в мережі Інтернет від порушень. Зближення національного законодавства у розрізі приведення державного

регулювання вищевказаної проблематики до вимог Європейського союзу стане запорукою синергетичного об'єднання двох правових систем.

Ключові слова: піратство, Інтернет, кінематографія, захист, авторське право, суб'єкт господарювання, державне регулювання.

CONCERNING THE CESSATION OF VIOLATIONS OF THE RIGHTS OF BUSINESS ENTITIES IN THE FIELD OF CINEMA USING THE INTERNET

Herbych Oleksii Vitaliiovich,
Postgraduate Student at the Department
of Business Law
(Vasyl Stus Donetsk National University,
Vinnytsia, Ukraine)

The article is devoted to the study of modern problems of restricting access to pirated video content on the Internet in Ukraine, through the prism of international experience in this field. Legislative approaches to the regulation of the fight against Internet piracy in different countries of the world (Denmark, Great Britain, France, Israel, Italy, USA) are considered. The most high-profile court cases on banning and blocking pirated video content in the world are analyzed, the European Union's annual report on the state of copyright protection in different countries on achievements and current issues in our country to date is focused.

Proposals have been made to amend the legislation of Ukraine, taking into account international experience, which will improve the procedure for attracting copyright infringers provided by the Law of Ukraine "On Copyright and Related Rights".

It is proposed to expand the rights of the National Commission for State Regulation of Communications and Informatization in the context of establishing dynamic prohibitions on copyright infringement on the Internet and simplifying the procedure for business entities to apply to the above state body to ensure synergistic unity and transparency of administrative way to protect violated rights.

It is also proposed to amend the Law of Ukraine "On Copyright and Related Rights", in terms of introducing the concept of "copy (mirror) of a blocked site" as a website, the content and object composition similar to the main site on the Internet, access to which limited by court order.

It is envisaged that amendments to the legislation of Ukraine, taking into account the analysis of international practice and modern technologies, will ensure a higher level of protection of the rights of business entities in the field of cinema on the Internet from violations. Approximation of national legislation in the context of bringing state regulation of the above issues to the requirements of the European Union will be a guarantee of synergistic unification of the two legal systems.

Key words: piracy, Internet, cinematography, protection, copyright, business entity, government regulation.

Одним із найбільш важливих прав суб'єктів господарювання у сфері кінематографії є право на розповсюдження та демонстрування фільмів. Водночас із розвитком мережі Інтернет і початком розповсюдження фільмів через неї сформувалося таке негативне явище, як піратство та виникла нагальна потреба боротьби з ним. Останнім часом порушення прав суб'єктів господарювання у цій сфері набуло прояву розповсюдження чи демонстрування фільмів через сайти-«дзеркала» з піратським відеоконтентом.

Фахівці доволі песимістично налаштовані щодо розвитку таких порушень прав суб'єктів господарювання у сфері кінематографії. Так, згідно з доповіддю, опублікованою Асоціацією кіномистецтва Канади на початку 2018 р., принаймні 42 країни світу тепер зобов'язані блокувати сайти, які порушують авторські права. Тільки в Європі заблоковані 1 800 сайтів і 5 300 доменів, лідерами в цьому процесі виступають Португалія, Італія, Велика Британія та Данія.

Також за даними Міжнародної торговельної палати у 2022 р. загальна вартість контрафактної продукції у світі становитиме від 1,90 до 2,81 трлн доларів США. Цифрове піратство у 2022 р. завдасть шкоди власникам прав у розмірі від 384 до 856 млрд доларів США [1].

В Україні правову основу щодо забезпечення захисту авторського права з використанням мережі Інтернет становлять положення Господарського кодексу України, Цивільного кодексу України, Закону України «Про кінематографію», Закону України «Про авторське право і суміжні права», інших законів і підзаконних нормативно-правових актів. Проте такий адміністративний спосіб захисту, як блокування сайтів-дзеркал із піратським відеоконтентом нині не врегульовано належним чином.

Загальним питанням і проблемам забезпечення захисту авторського права з використанням мережі Інтернет приділяли увагу такі відомі науковці, як І.Ф. Коваль, О.С. Яворська, В.А. Іващенко, М.І. Баженов та багато інших, але питання блокування сайтів-дзеркал із піратським відеоконтентом і захист від негативних наслідків суб'єктів господарської діяльності у сфері кінематографії потребує самостійного дослідження.

Вищенаведене вказує на актуальність заявленої теми дослідження, метою якого є обґрунтування пропозицій щодо вдосконалення способу захисту суб'єктів господарювання у сфері кінематографії, що полягає у блокуванні сайтів-дзеркал із піратським відеоконтентом як спеціальної складової частини правової основи господарської діяльності у сфері кінематографії з використанням мережі Інтернет в Україні та вироблення підходів щодо ефективного державного регулювання вищевказаної проблематики.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про кінематографію» фільм – аудіовізуальний твір (у т. ч. телевізійні серіали та їхні окремі серії), що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників [2].

За ст. 1 Закону України «Про авторське право та суміжні права» аудіовізуальний твір – це твір, який фіксується на певному матеріальному носії (кіноплівці, магнітній плівці чи магнітному диску, компакт-диску тощо) у вигляді серії послідовних кадрів (зображень) чи аналогових або дискретних сигналів, що відображають (закодовують) рухомі зображення (як зі звуковим супроводом, так і без нього), і сприйняття якого є можливим виключно за допомогою того чи іншого виду екрана (кіноекрана, телевізійного екрана тощо), на якому рухомі зображення візуально відображаються за допомогою певних технічних засобів. Видами аудіовізуального твору є кінофільми, телефільми, відеофільми, діафільми, слайдофільми тощо, котрі можуть бути ігровими, анімаційними (мультиплікаційними), неігровими чи іншими [3].

Відповідно до п. б, ч. 1, ст. 50 Закону України «Про авторське право та суміжні права» порушенням авторського права і (або) суміжних прав, що дає підстави для захисту таких прав, у т. ч. судового, є: піратство у сфері авторського права і (або) суміжних прав – опублікування, відтворення, ввезення на митну територію України, вивезення з митної території України і розповсюдження контрафактних примірників творів (у т. ч. комп'ютерних програм і баз даних), фонограм, відеограм, незаконне оприлюднення програм організацій мовлення, камкординг, кардшейрінг, а також

Інтернет-піратство, тобто вчинення будь-яких дій, які відповідно до цієї статті визнаються порушенням авторського права і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет.

Відповідно до звіту Європейської комісії щодо захисту прав інтелектуальної власності у світі за 2020 р. в Україні визначено такі найбільш проблемні моменти: крадіжку контенту в мережі Інтернет і недостатню законодавчу якість регулювання процесів у сфері онлайн-піратства. Зокрема, Україна згадується в контексті веб-сайту Seasonvar.ru, оскільки цей сайт, який має російський інтернет-домен, підозрюється в незаконному поширенні відеоконтенту, захищеного авторським правом. У звіті повідомляється, що в червні 2020 р. 33,4% відвідувачів вищевказаного сайту були з України.

Також Україна зазначається в розрізі незаконної діяльності сайту Rezka.ag, який здійснює трансляцію 22 500 фільмів, 5 500 серіалів, а також мультфільмів та аніме. Лише у червні 2020 р. сайт відвідали 46,13 млн користувачів, із них 53,27% – з України [4].

В Україні порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав із використанням мережі Інтернет регулюється ст. 52-1 Закону України «Про авторське право та суміжні права». Такий порядок за своєю сутністю є позасудовим і передбачає велику кількість розтягнутих у часі та просторі дій. Зокрема, при порушенні будь-якою особою авторського права і (або) суміжних прав, вчиненому з використанням мережі Інтернет, суб'єкт господарської діяльності у сфері кінематографії (далі – заявник) має право звернутися до власника веб-сайту та (або) веб-сторінки, на якому (якій) розміщена або в інший спосіб використана відповідна електронна (цифрова) інформація, із заявою про припинення порушення.

Заявник звертається із заявою про припинення порушення виключно за представництвом (посередництвом) адвоката. Адвокат надсилає відповідну заяву, за умови ідентифікації заявника, встановлення його контактних даних і підтвердження наданими заявником документами факту наявності у заявника прав, про припинення порушення яких висувається вимога. Заявник надсилає заяву про припинення порушень власнику веб-сайту з одночасним направленням її копії постачальнику послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту. Після отримання відповідної заяви власник веб-сайту невідкладно, не пізніше 48 годин із моменту отримання, зобов'язаний унеможливити доступ до електронної (цифрової) інформації, щодо якої подано заяву, та надати заявнику і постачальнику послуг хостингу інформацію про вжиті заходи.

Крім того, передбачаються випадки, у яких заявник має право звернутися безпосередньо до постачальника послуг хостингу, котрий надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту, із заявою про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту.

На практиці ж досить часто утворюється так звана «законодавча лакуна» і виникає ситуація, коли особи, що порушують авторські права у мережі Інтернет, досить оперативно створюють так звані «дзеркала» тих сайтів, які були заблоковані, і ставлять на них переадресацію. Як наслідок, можливість завантажувати та переглядати піратський контент зберігається, а складна та багатоетапна процедура блокування «основного» піратського сайту виявляється не дієвою.

Також за відсутності необхідної реакції у власника веб-сайту чи постачальника послуг хостингу і звернення заявника до суду з позовною заявою про захист авторських прав способи забезпечення позову, передбачені ст. 53 Закону України «Про авторське право та суміжні права», не містять можливості тимчасового блокування веб-сайту чи його копії-«дзеркала» до кінця судового розгляду та винесення рішення

по справі, що, безумовно, також порушує авторські права суб'єкта господарської діяльності у сфері кінематографії та призводить його до фінансових збитків.

Крім того, у жодному нормативно-правовому акті України не передбачено визначення терміна «копія (дзеркало) заблокованого сайту», що створює загрозову ситуацію, коли правовідносини вже склалися й існує об'єктивне порушення авторських прав шляхом піратського використання відеоконтенту, а законодавчо такі відносини недостатньо врегульовані, що наносить збитки як суб'єктам господарської діяльності у сфері кінематографії, так і суспільним відносинам загалом.

З огляду на вищенаведену проблему пропонується внести зміни до законодавства, які дозволять суб'єктам господарської діяльності у разі виявлення подібної копії сайту-«дзеркала» направляти інформацію про такі факти в Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, яка протягом доби має визначити, чи є сайт копією заблокованого ресурсу.

Для оперативної роботи, пришвидшення строків розгляду, а отже, й ефективності державного регулювання цієї проблематики пропонується розширити коло повноважень вищевказаної комісії через внесення змін до Положення, що регулює її діяльність, і створити спеціальний орган при комісії, що буде розглядати такі заяви. При експертизі необхідно використовувати спеціальну методику, що має бути розроблена та затверджена Кабінетом Міністрів України у сфері виявлення та запобігання порушень авторських прав у мережі Інтернет із використанням дзеркальних сайтів.

З огляду на українську проблематику цього питання цікавим є міжнародний досвід його державного регулювання в інших країнах світу та використання різних підходів і думок щодо вироблення пропозицій по внесенню змін до законодавства України.

Показовим прикладом блокування веб-сайтів із піратським контентом у розрізі створення його «дзеркала» є справа «Twenty Century Fox Film Corporation» проти «Newzbin» у Великій Британії, в якій суб'єкти господарської діяльності у сфері кінематографії захищали свої авторські права на створені студією кінофільми [5].

Аналізуючи обставини цієї справи, можна зробити висновок, що позивач спочатку використав найпоширеніший спосіб захисту, а саме заявив вимогу про притягнення до відповідальності власника веб-сайту шляхом постановлення заборони на порушення авторських прав і блокування веб-сайту. Суд задовільнив цю вимогу, але на цьому справа не завершилася, оскільки після блокування веб-сайту «Newzbin», через деякий час, з'явилося «дзеркало» вищевказаного сайту з назвою «Newzbin 2», яке дозволяло онлайн-піратам продовжувати порушення авторських прав кіностудії.

Враховуючи той факт, що першочергова заборона не дала бажаного ефекту, кіностудія подала інший позов до найбільшого у Великій Британії інтернет-провайдера. У цій справі суд не визнав інтернет-провайдера порушником прав інтелектуальної власності, а визнав його лише посередником, керуючись нормами директиви № 2004/48/ЄС Європейського парламенту і Ради ЄС про забезпечення прав на інтелектуальну власність [6].

Відповідно до п. 23 вищевказаної Директиви передбачено можливість протидіяти порушенням прав інтелектуальної власності через посередників, котрі надають доступ до всесвітньої мережі Інтернет, що вказує на значну продуктивність та ефективність державного регулювання цієї сфери у Європейському Союзі. Отже, суд зобов'язав інтернет-провайдера заблокувати доступ користувачів до піратського сайту, що звернуло увагу на дієвість захисту прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет через блокування сайтів порушників.

З огляду на вищенаведене можна зробити висновок про те, що для припинення порушення прав суб'єктів господарювання в мережі Інтернет юридично та технологічно

недостатньо отримати дозвіл на блокування лише одного сайту з піратським контентом і притягти його власника до відповідальності. Необхідно залучити до цього процесу інтернет-провайдера, який зможе вирішити проблему блокування усіх піратських «дзеркал» сайту.

Інший шлях захисту прав був використаний Італією, де судова форма захисту, яка діяла раніше, була замінена на адміністративну шляхом розширення кола повноважень державного органу з питань телекомунікацій «Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni» (AGCOM) [7]. Цей державний орган отримав право блокування піратських веб-сайтів без рішення суду, що свідчить про дещо інший підхід державного регулювання проблеми.

Незважаючи на безумовні плюси цього підходу, що полягають у пришвидшенні процесу розгляду та блокування веб-сайтів, які використовують піратський контент, а також чітко регламентовану процедуру такого блокування, загрозою для порушення прав суб'єктів господарської діяльності у сфері кінематографії є можливість зловживання державним органом і винесення неправомірних рішень, що призводить до порушення балансу приватного та публічного інтересу в державі.

У Франції з цього приводу було ухвалено досить суперечливий закон, що має назву: «Haute Autorité pour la Diffusion des Œuvres et la Protection des droits d'auteur sur Internet» (HADOPI), який є гібридом перших двох підходів до захисту порушених прав. Цим законом передбачено введення двох рівнів блокування при порушенні авторських прав у мережі Інтернет. Перший – класичне блокування веб-сайту, на якому розміщено незаконний контент, внаслідок судового рішення. Другий – блокування доступу до мережі Інтернет на один місяць фізичній особі, котра продовжує порушувати авторські права після декількох попереджень [8].

Конституційна Рада Франції цілком передбачувано визнала закон таким, що порушує норми французької Конституції, та заблокувала його. У своєму рішенні Конституційна Рада відзначила, що вільний доступ до засобів комунікації та Інтернету зокрема є невід'ємним правом людини. Тільки в індивідуальних випадках суд може винести рішення заборонити людині доступ до всесвітньої мережі Інтернет (а не як пропонувалося в першому варіанті Закону – без судового рішення, лише за зверненням правовласника).

Після тривалих дебатів 22 жовтня 2009 р. Конституційна Рада Франції схвалила переглянута версія закону HADOPI, з поправкою про можливість судового розгляду справи до позбавлення людини доступу в Інтернет, що вказує на доповнення закону етапом, на якому рішення про блокування Інтернету для окремого порушника все ж таки також візувалося судовою гілкою влади, а отже, про значну увагу законодавця й урегульованість цього питання [9].

Подібний імперативний підхід у розрізі державного регулювання було використано й у королівстві Данія. З початку утворення ринку аудіовізуальних творів у мережі Інтернет у цій державі намагалися заблокувати веб-сайти з піратським контентом і притягнути до відповідальності власників. Зрозумівши, що такий підхід не виправдовує себе через створення «дзеркал» веб-сайтів, правовласники змінили стратегію та подібно до досвіду Великої Британії почали подавати позови до інтернет-провайдерів. Одним із найгучніших процесів у цій сфері стала справа IFPI Denmark проти DMGT A/S, яка стосувалася блокування одного з найбільш відомих у Данії піратських ресурсів «thepiratebay» [10].

Важливою рисою у рішенні данського суду, яке було підтримано усіма інстанціями, став той факт, що інтернет-провайдера зобов'язали не лише заблокувати основний сайт із піратським відеоконтентом, але й «дзеркальні» побічні сайти та домени, тим

самим захистивши суб'єкта господарської діяльності та запобігши ситуації, коли останній змушений звертатися щодо блокування кожного сайту окремо та втрачати час і кошти.

У 2016 р. Держава Ізраїль в особі міністра юстиції країни ініціювала винесення на публічне обговорення нового законопроекту у сфері захисту від порушення авторського права в мережі Інтернет. Згідно із цим законопроектом пропонується встановити норму, яка зобов'язує інтернет-провайдерів розкрити особисті дані користувачів мережі Інтернет, які закачують піратський контент. Після цього суб'єкт господарської діяльності зможе подати позов щодо дій даних осіб до суду.

Також на рівні ідей у 2013 р. комісія з питань інтелектуальної власності США представила 84-сторінковий звіт для уряду щодо піратства в мережі Інтернет, де, зокрема, пропонувалося створити спеціальне програмне забезпечення, яке могло би збирати інформацію про те, з яких джерел користувач копіює або споживає незаконний контент. Після збору такої інформації комісія могла би дистанційно блокувати доступ до окремих файлів або навіть і всього комп'ютера доти, поки порушник не буде притягнений до відповідальності, що свідчить про досить жорсткий підхід та імперативне регулювання цього питання у США [11].

Водночас із огляду на глобалізацію сьогоденного світу та всеоб'ємність мережі Інтернет важливо вказати на досвід асоціації кіностудій Сполучених Штатів Америки на території держави Сінгапур у 2018 р. Зокрема, асоціація кіностудій Сполучених штатів Америки (МРАА) у квітні 2018 р. записала на свій рахунок досить визначну перемогу у сфері захисту авторського права. Сінгапурський суд задовольнив заяву МРАА як власника авторських прав на кінофільми про блокування доступу до 53 сайтів на 154 інтернет-доменах, включно з веб-сайтами The Pirate Bay і KickassTorrents. Таке рішення суду втілили в життя багато сінгапурських інтернет-провайдерів, такі як Singtel, StarHub, M1, MyRepublic і View Qwest [12].

Цікавим у цьому судовому рішенні є той факт, що суд виніс так звану «динамічну судову заборону». Вона дозволить голлівудським студіям блокувати будь-які спроби зазначених у рішенні 53 сайтів і їхніх «дзеркал» знову демонструвати аудіовізуальні твори піратським шляхом на інших доменних адресах.

Незважаючи на масштаб вищевказаної проблеми, аналіз практики вказує на неординарний підхід різних країн світу до державного регулювання, через встановлення методів припинення порушень авторського права з використанням мережі Інтернет, видів і розмірів санкцій щодо правопорушень у цій сфері. Зокрема, в Україні недосконалість таких механізмів і правової основи призводить до фактичної відсутності блокування сайтів-дзеркал із піратським відеоконтентом.

Проаналізувавши вищевказані підходи різних держав, можна зробити висновок про те, що найбільш дієвими способами державного регулювання порушень авторських прав у мережі Інтернет і формування правової основи під цей процес є адміністративний і судовий порядок у розрізі блокування таких веб-сайтів і їхніх «дзеркал» із погляду як строків, так і охоплення.

У різних країнах по-різному підходять до державного регулювання цієї проблеми. Наприклад, Англія пішла шляхом зобов'язання блокувати піратські веб-сайти найбільших інтернет-провайдерів країни. У Данії така проблема вирішилася шляхом укладення між інтернет-провайдерами країни меморандуму про співпрацю в боротьбі з інтернет-піратством, де останні взяли на себе зобов'язання блокувати піратський сайт за наявності судового рішення, навіть якщо таке рішення їх не стосується.

В Україні ж, з огляду на приписи ст. 52-1 Закону України «Про авторське право та суміжні права», встановлено позасудовий порядок такого блокування, який налічує

багато етапів і дій, а головне – не вирішує проблеми існування веб-сайтів – «дзеркал», оскільки презюмує блокування лише основного веб-сайту, на якому розміщено піратський відеоконтент, а отже, не дозволяє захистити права суб'єктів господарювання у сфері кінематографії.

Таким чином, в аспекті покращення спеціальної частини правової основи у сфері кінематографії пропонуємо:

- внести зміни до ст. 1 Закону України «Про авторське право та суміжні права», а саме ввести поняття «копія (дзеркало) заблокованого сайту» з таким визначенням: «сайт, за змістом та об'єктивним складом подібний до основного сайту в мережі Інтернет, доступ до якого обмежений за рішенням суду»;

- запропонувати Кабінету Міністрів України розробити спеціальну методичку із критеріями, використання яких дозволить суду у своїй правозастосовній діяльності співвіднести «дзеркальний» піратський сайт та основний заблокований.

В аспекті покращення державного регулювання та діяльності державних органів у сфері кінематографії пропонується:

- внести зміни до «Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації», де передбачити розширення кола її повноважень у сфері розгляду заяв і блокування піратських веб-сайтів – «дзеркал», а також створення спеціального органу при комісії, що буде розглядати такі заяви;

- внести зміни до ст. 53 Закону України «Про авторське право та суміжні права» шляхом додавання норми щодо можливості тимчасового блокування судом піратського веб-сайту чи його копії-«дзеркала», щодо якого/яких подано позов про захист авторських прав, до кінця судового розгляду та винесення рішення по суті, що дозволить захистити права суб'єктів господарювання у сфері кінематографії.

Список використаних джерел:

1. Боротьба з онлайн-піратами: блокувати чи помилувати? URL: <https://juscutum.com/borotba-z-onlayn-piratami-blokuvati/> (дата звернення: 25.04.2020).
2. Про державну підтримку кінематографії : Закон України від 23 березня 2017 р. № 1977-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 20. Ст. 5.
3. Про авторське право та суміжні права : Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 13. Ст. 64.
4. Піратство й підробки: Україна потрапила до списку Єврокомісії. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3156405-piratstvo-j-pidrobki-ukraina-potrapila-do-spisku-evrokomisii.html> (дата звернення – 28.04.2020)
5. Twentieth Century Fox Film Corporation and others v Newzbin Limited. 2010. EWHC. URL: <https://www.twobirds.com/en/news/articles/2012/twentieth-century-fox> (дата звернення: 27.04.2020)
6. Про забезпечення прав на інтелектуальну власність : Директива № 2004/48/ЄС Європейського парламенту і Ради Європейського союзу від 29 квітня 2004 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_b39 (дата звернення: 28.04.2020)
7. Огляд прецедентного права Суду Європейського Союзу у сферах, що регулюються Угодою про асоціацію між Україною та ЄС. URL: <https://eu-ua.org/sites/default/files/imce/ohliad-pretседentnoho-prava-sudu-yevropeiskogo-soiuzu-sferi-shcho-rehuliuutsia-uhodoiu-pro-asotsiatsiiu.pdf> (дата звернення: 01.05.2020).
8. Закон республіки Франція, що сприяє поширенню та захисту творіння в мережі Інтернет. URL: <http://www.senat.fr/dossier-legislatif/pjl07-405.html> (дата звернення: 02.05.2020).

9. Франція схвалила широкі заходи щодо інтернет піратства: стаття від 22 жовтня 2009 р. The new york times. URL: <https://www.nytimes.com/2009/10/23/technology/23net.html> (дата звернення: 02.05.2020)
10. Переклад датської справи («thepiratebay.org»): ІФПІ Данія проти DMT2 A / S (Frederiksberg Fogedrets Kendelse FS 14324/2007, 5 лютого 2008. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1093246 (дата звернення: 03.05.2020)
11. Світові практики боротьби з піратством в Інтернеті: огляд ГУРТА. URL: <https://gurt.org.ua/articles/34377/> (дата звернення: 04.05.2020)
12. Актуальні проблеми інтелектуальної власності в інформаційній сфері. URL: <http://legalcontentua.com/archives/2547> (дата звернення: 05.05.2020)